

KRISTUS JE NÁM BLÍZKO I NA DOVOLENÉ

V podhůří Orlických hor se nachází krásné mariánské poutní místo Rokole. Mimo jiné o toto místo pečují schönstattske sestry Mariiny. V roce 1914 uzavřel zakladatel tohoto hnutí P. Josef Kentenich v německém Schönstatte, v malé kapličce, spolu se svými žáky bohoslovci úmluvu lásky s Pannou Marií. Všude po celém světě, kde je toto hnutí rozšířené, je pak postavena přesná kopie právě oné kaple. A jedna z nich stojí mimo jiné i v Rokoli. Takže když člověk odcestuje na druhou stranu světa a navštíví tam schönstattskou kapličku, vstupuje do stejných prostor, jako by byl třeba na poutním místě v podhůří Orlických hor, a skrze tuto kapli se tam vlastně může přenést.

Řekl bych, že to ale platí i o každém katolickém chrámu. Mohu být v dale-

kém Japonsku, ale když tam přijdu do kostela před eucharistického Krista, je to ten samý Kristus, jako je například u nás na Lhotce ve svatostánku, a mohu tak prožívat skrze Krista přítomnost Lhotky a domova.

Nemusíme ale zůstat jen u kostela, protože každá naše modlitba i v otevřené přírodě je kontaktem s živým Bohem. Je to právě samotný Kristus, kdo je naším pravým pokojem a domovem.

A tak, i když budeme během prázdnin na dovolené v dalekých krajích, můžeme mít stále vědomí této skutečnosti, blízkého domova, který je na dosah ruky, kterým je sám Kristus.

Vojtěch Poppr, bohoslovec

Foto Jan Šilhavý

Kaplička v Rokoli

HURÁ NA PRÁZDNINY!

Výuku náboženství v letošním roce v našem kostele navštěvovalo okolo 70 (počty se průběžně měnily) dětí předškolního a nižšího školního věku (starší se scházejí ve společenstvích). Dvacet čtyři z nich poprvé přistoupilo k prvnímu svatému přijímání. Pro letošek skončila výuka 13. června, děti dostaly

vysvědčení a katecheté Jarmila Klinggerová, Terezie Křížková, Veronika Koběřská, sestra Bernarda, pan kaplan Petr a já jim přejeme pěkný čas odpočinku a těšíme se na shledání po prázdninách. Výuka bude příští školní rok probíhat opět ve středu od 16.30 hodin, začneme 19. září. **P. Jiří Korda**

P. PETR ŠLEICH SLAVÍ 50

Našemu milému kaplanovi, který se v červenci dožívá abrahamovských narozenin, přejeme stále zdraví duše i těla a vyprošujeme požehnání do dalších let. Milý Petře, děkujeme ti, že sloužíš v naší farnosti. **P. Jiří a lhotečtí farníci**

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ

Každý rok se v naší farnosti připravuje alespoň malá skupinka na biřmování. Za sedm let mého působení též byly dvě velké skupiny mládeže. V polovině června jsem se sešel s mládežníky, kteří projevili zájem se od září

připravovat na přijetí této svátosti. Pokud by se někdo chtěl ještě přidat, stačí, aby se mi ozval, nejlépe e-mailem. Dříve narozené bude opět připravovat pater Petr, stačí, aby se mu ozvali během září. **P. Jiří Korda**

REKORDNÍ ÚČAST NA NOCI KOSTELŮ

Noci kostelů se zúčastnilo 460 lidí, tedy nejvíce za sedm let pořádání na Lhotce. Velký zájem, 75 účastníků, vyvolal program pro děti. Každý rok se najde vždy několik vážných zájemců o informace z našeho archivu nebo těch, kteří naopak přinesou nové vzpomínky. Posezení pro nespavce díky zajímavé filozoficko-teologické dis-

kuzi s několika návštěvníky končilo v půl druhé ráno. Veliké díky všem pomocníkům, zvláště sestře Bernardě, maminkám, paní Evě Kocmanové, našemu chrámovému sboru a Petru Křížkovi, který moderoval jak zajímavý rozhovor s Josefem Pazderkou, tak všechna tři představení naší křížové cesty. **P. Jiří Korda**

LHOTKA SVORNĚ ZPÍVÁ KRÁLOVNĚ MÍRU

V rámci přípravy podkladů pro přílohu Katolického týdeníku jsme oslovili naše čtyři bohoslovce, aby odpověděli na tři otázky. Protože prostor v Katolickém týdeníku byl omezený, jejich odpovědi vyšly hodně zkrácené, a proto si ve Věstníku můžete přečíst jejich odpovědi v celku. Tentokrát vybíráme příspěvek Vojtěcha Poppra a Ondřeje Kříže, kteří absolvovali přípravný ročník v olomouckém konviktu a po prázdninách nastoupí do prvního ročníku Arcibiskupského semináře v Praze.

VOTĚCH POPPR

1. Kdy jsi poprvé začal uvažovat o kněžském povolání, ucítil v srdci „Boží volání“ tímto směrem? Jakou jinou profesní dráhu jsi zvažoval?

Od mala jsem rád kreslil kostely a mši svatou, ale žádné konkrétní představy o povolání kněze to nebyly. Spíše jsem tím byl skrytě fascinován. Když jsem pak asi ve čtvrté třídě byl na hodině náboženství, paní učitelka nám říkala, že pokud uslyšíme Boží volání ke kněžství, máme říci své ano. Já jsem si tehdy v duchu řekl, že vím, že mě Pán Bůh volá, ale já nechci. Jinak kromě kněžství jsem přemýšlel nad řemeslem, studiem historie, nebo jsem chtěl být sedlákem.

2. Ovlivnilo tě nějak ve tvém rozhodování lhotecké společenství?

Ze lhoteckého společenství mě bezesporu nejvíce ovlivnil otec Jiří Korda. Jeho osobnost a kněžství vnímám jako velmi krásné a inspirativní. Dále mě ovlivnily všechny ty „zbožné babičky“, co se vytrvale každý den na Lhotce

modlí růženec a účastní se mše svaté. Jejich věrnost a služba Bohu jsou úžasné a velmi důležité.

3. Pokud jsi poznal i život v jiných farnostech, připadá ti Lhotka v něčem specifická?

Znám vcelku dobře život farností na venkově v Českém ráji. Z místních obyvatel tam přijde do kostela nějaká ta stará vdova a posledních pár sedláků, co ještě na stará kolena hospodaří. Je to starý svět, který zde byl po staletí a za pár let zřejmě nadobro vymizí. Lhotka je oproti tomu živá městská farnost s velikým potenciálem do budoucna. Každopádně ten skrytý půvab venkovských farností a společenství, který například v Českém ráji vnímám, jí trochu chybí.

ONDŘEJ KŘÍŽ

1. Kdy jsi poprvé začal uvažovat o kněžském povolání, ucítil v srdci „Boží volání“ tímto směrem? Jakou jinou profesní dráhu jsi zvažoval?

Nepocházím z praktikující křesťanské rodiny, do kostela jsem začal chodit zhruba až ve třinácti letech. Myšlenka na kněžství mě poprvé napadla asi někdy v tomto věku, kdy jsem začal ministrovat v jedné venkovské farnosti, odkud pochází část mé rodiny. Není snadné o tom mluvit, je to dost osobní věc mezi člověkem a Bohem. Tato idea samozřejmě procházela vývojem, odmítáním, „hádáním se s Pánem Bohem“ i pochybami. Pokud bych nešel do semináře (resp. do konviktu), uvažoval bych o studiu právní vědy a filosofie.

2. Ovlivnilo tě nějak ve tvém rozhodování lhotecké společenství?

Zcela jistě mě ovlivnil příklad, který dávají lhotečtí duchovní. Ať už pan kaplan Petr Šleich, který mě připravoval na biřmování, kdy jsem poprvé opravdově zažil rozměr křesťanského společenství, nebo (emeritní) jáhen František Martinek, který přes svůj pokročilý věk věrně a vytrvale slouží, a to nejen duchovně, ale i svým laskavým lidským vystupováním, tak samozřejmě i pan farář Jiří Korda, který je i mým

biřmovacím kmotrem. Nesmím zapomenout ani na pár velmi blízkých přátel, se kterými jsem se právě na Lhotce seznámil a jimž vděčím za velkou lidskou i duchovní podporu. A rozhodně ta nejdůležitější osoba naší farnosti, Matka Boží, jejíž socha (kopie ze strženého mariánského sloupu ze Staroměstského náměstí) tak půvabně a majestátně zdobí lhotecký presbytář!

3. Pokud jsi poznal i život v jiných farnostech, připadá ti Lhotka v něčem specifická?

Lhotka je rozhodně specifická svou pestrostí. Je to farnost plná různorodých osobností. Společenství přibližně devíti set návštěvníků nedělních bohoslužeb v našem kostele čítá mladé rodiny s dětmi, mládež, střední generaci i „dříve narozené“, z nichž mnozí pamatují i dobu předválečnou. Ve lhoteckém chrámu se společně modlí členové různých charismatických společenství i profesori filosofie, je tu početná skupina šikovných ministrantů i několik hudebních těles, dokonce různí politici, lékaři, učitelé, a takhle by šlo pokračovat dál. Lhotka je pestrá škála

barev a světů, která však jediným hlasem svorně zpívá „Královno Míru, slavná nebes Paní...“ (*Píseň, která plní funkci „lhotecké hymny“.*)

Otázky položila
Lenka Kapsová

Foto z posvícení 2012
Člověk a víra,
Jakub Šerých

PŘEDPOSLEDNÍ KROK

Na gymnáziu jsem se pravidelně účastnil středoškolských atletických přeborů. Vzpomínám si na ty poslední okamžiky před startem, když jsem si jako sprinter upravoval startovací bloky a nakonec do nich zaklekl a čekal na výstřel. Byly to okamžiky plné napětí, ale i příjemně nervózního očekávání.

Dva budoucí jáhni v katedrále

V neděli 27. května jsem při mši svaté v katedrále přijal akolytát, poslední předstupeň jáhenského svěcení. S trochou nadsázky bych řekl, že jsem se cítil skoro jako v těch blocích – v poslední chvíli před startem, tak trochu nervózní, tak trochu v napětí, ale především plný očekávání.

Samozřejmě to nebylo ono sportovní očekávání, na jakém pořadí a s jakým výkonem člověk skončí. Ale očekávání Boží přítomnosti, nového proudu Boží milosti. S postupnými kroky směřujícími k jáhenské službě totiž stále více vnímám, jak mě Hospodin tímto povoláním provází a působí v mém životě. Za to jsem mu

velmi vděčný. A poděkovat chci i vám, spolufarníkům. Za všechny vaše modlitby za mě a za mou rodinu a za projevy podpory. Jsou pro mě nesmírnou posilou, obzvlášť ve chvílích obav a pochybností z vlastních selhání a omezeností, které při formaci přirozeně také přicházejí.

Do pomyslného startovního výstřelu, jáhenského svěcení, mi zbývá ještě minimálně rok. Zda to bude právě rok nebo více, to nechávám na Pánu Bohu. Ale doufám, že ten start ani „neuleju“ a ani „nevytuhnu“ v blocích. A že vám vaše dobrodiní jednou budu moct oplatit jáhenskou službou.

S prosbou o modlitbu

Prokop Jirsa,
lhotecký akolyta
a bývalý středoškolský atlet ☺

Obřad přijímání akolytátu
Fota Člověk a víra, Jana Havlová

NOC KOSTELŮ OČIMA ARCHIVÁŘKY

Noc kostelů na Lhotce byla opět pěkná. Byla jsem tam od 18 do 22 hodin s kronikou. Zájem lidí o naši kroniku historie je potěšitelný. Jedna paní mi přinesla článek z deníku Metro z 24. 5. 2018, kde upozorňovali na Noc kostelů a byla tam uvedena i Lhotka s nahlédnutím do kroniky. A tak mi článek do kroniky hned věnovala. Jiná paní přišla také se zájmem, neboť v dětství na Lhotce bydlela. Její otec František Kratina kdysi pracoval ve lhotecké hospodě, pak přišla světová válka, musel narukovat a už se nevrátil. Také vzpomínala, jak autobus 121 jezdil přímo před vchodem do kostela a pak jezdil ulicí „Vzdušná“ směr Spořilov. Pak trasu a ulice změnili a bus jezdí přímo Mariánskou na Budějovicou. Paní pak dlouho bydlela v Praze 6, a tak se ráda přišla na Lhotku podívat. Poblíž kapličky sv. Petra a Pavla v ulici ve Lhotce prý býval pomníček padlým, který později zmizel neznámo kam. Na pomníčku bylo prý také uvedeno jméno jejího otce. Jiná paní si prohlížela také kroniku, léta bydlela mimo Prahu. Ná-

vštěvníci se nejvíce zajímají o nejstarší historii Lhotky a chtěli by vidět, jak Lhotka tehdy vypadala. Takových fotografií ale v kronice moc není, spíš jsem je získala náhodou. Mnoho domů bylo zbouráno výstavbou sídlišť – Novodvorská, Kamýk, Lhotka... Také si pamatuji, jak se sídliště stavěla a jak se začalo na „polích“ stavět v 60. letech 20. stol. sídliště Novodvorská. Lidé se stěhovali na sídliště a jejich děti docházely konec školního roku ve škole „Jitřní“ v Hodkovičkách, kterou jsem navštěvovala i já. Kroniku si také prohlížel ing. Josef Svoboda. Vedli jsme spolu nad kronikou milý a srdečný rozhovor.

Eva Kocmanová

S farní archivářkou nad lhoteckými kronikami

KRÁTCE

- **Svátost křtu** za uplynulé období přijal Michael M., Michal K., Rosalie K., Vojtěch T., David F., Kryštof H. (Plná jména nezveřejňujeme z důvodu nařízení Evropské unie o ochraně osobních údajů, GDPR – General Data Protection Regulation.)

tection Regulation. Děkujeme za pochopení.)

- Iniciační svátosti se souhlasem biskupa mimo dobu velikonoční přijal pan Ivan M.

- **Rozloučili** jsme se s panem Svatoplukem Malým.

JAK JSME VAŘILI PŘÍLOHU

V souvislosti s chystaným projektem stavby farního domu a rozšíření kostela se naše farnost rozhodla zaplatit si osmistránkovou „komerční“ přílohu v Katolickém týdeníku, aby náš projekt vešel ve známost a mohli jsme poprosit věřící z celé České republiky o finanční i duchovní podporu.

Na únorové schůzce vznikl menší tým, který se společně pokusil vymyslet, co by na těch osmi stranách mělo být, aby to dokázalo oslovit lidi mimo naši farnost. Schůzka byla plodná a během večera byl na světě návrh.

Pater Jiří napíše úvodník postavený na symbolu mariánské hvězdy. Na druhé straně bude článek vysvětlující, kolik na Lhotce probíhá aktivit a jak na ně zoufale nestačí prostory. Na straně třetí Jana a Jenda Šilhavých zavzpomínají na osobnost patera Rudolfa a představí lhoteckou křížovou cestu. Na čtvrté straně bude rozhovor s Petrem Křížkem, kterého lidé znají díky jeho cestovní kanceláři pořádající duchovní cesty do Izraele. Pátá strana bude patřit autorům projektu Prokopu Jirsovi a Jirkovi Smolíkovi, kteří představí projekt Centra Lhotka z architektonického pohledu. Na straně šest položíme pár otázek našim čtyřem bohoslovcům, protože jejich „úroda“ je mimořádným úkazem. Na sedmé straně uspořádáme malou anketu s lidmi zvenčí, s nimiž naše farnost spolupracuje. Na osmé straně sestoupíme no-

hama na zem – nastíníme finanční rozvahu projektu a poprosíme o podporu.

Krásně rozvrženo, že? Měli jsme pocit, že už to napůl máme – každý si napíše a odevzdá to svoje a šup s tím do redakce KT a do tiskárny. Ale poň tak jsem si to představovala já. Proto když mě Martin Aringer, vybavený manažerskými dovednostmi, vyzval, zda bych to celé mohla trochu koordinovat, kývla jsem. Co je na tom, posbírat od lidí příspěvky

a poslat je redaktorovi, říkala jsem si. Udělala jsem rozhovor s bohoslovcem a měla pocit, že mám splněno.

Když se v dubnu začal hlásit termín, kdosi mi připomněl mou koordinační roli, a taky jsem začala sbírat příspěvky. A už to začalo. Chybějí vhodné fotografie. Jaké tam vůbec chceme mít? Půlka jich je nekvalitní, jiné tam nemůžeme dát kvůli ochraně osobních údajů. Obsahy článků se nám kryjí. Nepůsobí výčty našich aktivit chvástavě? Máme publikovat fotky dezolátních míst v bytech kněží, nebo už je to moc? Každý měl na věc jiný názor a kartami nám ještě zamíchali v redakci Katolického týdeníku.

Příloha Katolického týdeníku č. 22

Nakonec se vše po velké lopotě poskládalo a dostali jsme finální grafickou podobu k připomínkám. V této fázi vše obnaženě vystane: překlepy, nevhodný titulek, mylný popisek nebo třeba odpadkový koš v popředí fotografie ze Zahradní slavnosti... Takže grafikovi přesně popsat, co a kde má změnit, a doufat, že při zanášení nevzniknou další chyby.

Koncovka v den uzávěrky připomínala jízdu na raftu po divoké řece. Redaktorovi a grafikovi jsem způsobila menší záchvat vpašováním fotografie klientů z Domova pro osoby se zdravotním postižením, která se hodila do ankety a objevila jsem ji až týž den. Ani to ne-

bylo zcela bez problémů, ovšem díky moderní technice a šikovnosti grafika Katolického týdeníku všechno dobře dopadlo.

Celá zkušenost ve mně vyvolala úctu k editorům našeho farního Věstníku, kteří si něčím podobným procházejí měsíc co měsíc. Lhotecký časopis sice nemá celorepublikový dopad, ale je za ním stejná mravenčí práce. Tak se moc přimlouvám – podpořte jejich úsilí psaním textů ze života naší pestré farnosti. Právě malé věci a zážitky přetvoří její bohatství. Snad je to poznat i z té přílohy, co jsme společně „uvařili“.

Lenka Kapsová

NOVÉ LOGO FARNOSTI

Možná vás zarazilo, že v příloze Katolického týdeníku věnované rekonstrukci našeho kostela a fary nebylo nikde použito logo lhotecké farnosti, na které jsme byli po léta zvyklí. Dokonce není ani na titulní straně tohoto Věstníku. V rámci spuštění fundraisingových aktivit jsme se totiž na pastorační a ekonomické radě usnesli, že je potřeba sjednotit vizuální prezentaci farnosti a společně s tím také inovovat farní logo.

Sešlo se hned několik návrhů, jako vítězný ale nakonec nebyl vybrán ani jeden. Ten totiž vzešel až z kombinace dvou návrhů.

Nové logo je koncipováno tak, aby v sobě neslo odkaz na mariánské zasvěcení našeho kostela, zachovalo kontinuitu s původním logem a zároveň jasným způsobem poukázalo na změnu v podobě

1937

2001

2018

rekonstrukce našeho kostela a fary. Logo je provedeno v modré a zlaté, tedy v mariánských barvách a je uspořádáno centrálně. To sou-

visí s pojmenováním našeho projektu – Centrum Lhotka.

Střed loga, tedy to klíčové, ústřední, tvoří zlatá korunka. Prvek, který je obdobně použitý i v původním logu Jana

Šilhavého. Rovněž symbolika zůstává stejná – odkaz na lhotecký svatostánek, na Krista. Tvar korunky pak odkazuje i na Pannu Marii, která je Královnou právě skrze Ježíše.

Korunka je doplněna dvěma soustřednými prstenci složenými z modrých teček. Prstence mají znázorňovat život ve farnosti, život okolo farního centra. Vnitřní prsteneček se skládá z dvanácti teček. Správně tušíte, že počet odkazuje právě na korunu Panny Marie Královny a symbolizuje více vnitřní život farnosti. Vnější prsteneček pak znázorňuje život a aktivity farnosti směrem do společnosti. Proto vnější prsteneček také není uzavřený, ale zůstává nedokončený jako výraz otevřenosti „vnějšímu světu“.

Logo může být uváděno bez textu nebo s textem. V případě textového

doplnění jsou podle potřeby možné dvě varianty, a to buď CENTRUM LHOTKA nebo FARNOST LHOTKA. Farnost Lhotka je totiž dobře srozumitelné nám věřícím, pro fundraisingové účely a oslovování dárců v sekulárním prostředí to ale nemusí být tak jednoznačné. Proto jsme zvolili název našeho projektu „Centrum Lhotka“, což je mimochodem téměř univerzálně srozumitelné i v cizojazyčném prostředí. Obojí ale označuje jednu a tutéž věc.

Na závěr patří poděkování všem, kteří se účastnili vytváření a výběru nového loga. Jsem rád, že jsme nakonec na jeho podobě našli shodu a že i v autorství loga existuje určitá kontinuita. Autorkou jedné jeho částí je totiž Veronika Šilhavá.

Prokop Jirsa,
spoluautor nového loga farnosti

Ukázka některých návrhů loga včetně humorné recese na závěr. Autoři: Prokop Jirsa (1, 2), Boženka Šárková (3, 4), Veronika Šilhavá (5, 6), Petr Váně (7), Jan Šilhavý (8, 9, 10)

K SOUTĚŽI „MÁME VYBRÁNO“

Tuto soutěž veřejnosti každoročně vyhlašuje Institut pro památky a kulturu, o.p.s. Husova 8/234, 110 00 Praha 1 a letos běžela od 20. 4. do 20. 5. My jsme ale ani o Institutu ani o této soutěži vůbec nevěděli. V pondělí 7. 5. 2018 ji náhodou našla Jana Šilhavá a zjistila, že jsme s naší veřejnou sbírkou na rekonstrukci kostela do soutěže zařazeni.

Refektář dominikánského kláštera

Soutěž už tedy byla v plném proudu ve své druhé polovině a nám zbývaly necelé dva týdny. Nacházeli jsme se na 16. místě, ale hodnocených či odměněných je jen prvních deset.

Naskočili jsme do rozjetého vlaku: rozjelo se e-mailování, smskování a v neděli 13. 5. se informace o soutěži a hlasování dostala i do ohlášek po mši svaté. Byli jsme na 11. místě, a umístění v první desítce jsme tedy měli na dosah ruky. Po této neděli jsme se přehoupali přes 10. místo a postupně stoupali vzhůru. Před svatodušním víkendem jsme s jihočeským Borotínem sváděli boj o 3. a 4. místo. Opakovaně stačil rozdíl dvou hlasů pro vzájemné prohození

pořadí.

Do hlasování a zejména do shánění dalších hlasů se zapojoval rostoucí počet lidí nejen z naší farnosti, ale zejména mimo ni. Někteří dokonce náš „boj“

Vyhlášení vítěze kategorie „Máme vybráno“

P. Jiří představuje projekt centra

o umístění sledovali průběžně, a když jsme se v neděli 20. 5. ráno objevili na 2. místě, začali odhalovat „skryté rezervy“ a oslovovali další a další lidi s prosbou, aby nám dali svůj hlas.

Během nedělního večera jsme se posunuli na první místo a dařilo se nám zvyšovat náskok před druhým, takže o půlnoci, kdy hlasování skončilo, jsme mohli prohlásit, že v soutěži MÁME VYBRÁNO již také MÁME VYHRÁNO.

V úterý 29. 5. večer proběhlo slavnostní vyhodnocení soutěže v refektáři dominikánského kláštera v Praze, jehož jsem se spolu s P. Kordou zúčastnil. Na první místo nám stačilo 727 hlasů a za ně jsme získali 17.000 Kč. Bohu díky za všechny hlasy a za finanční příspěvek! Chtělo by se říci, že snad bylo symbolické, že v den vyhlášení výsledků soutěže také vyšel Katolický týdeník s přílohou o našem projektu, ale nedivil bych se,

kdyby to byla Boží prozřetelnost, jež určila 29. květen za den vydání „naší“ přílohy. Mohli jsme ji tak s P. Kordou na slavnostním vyhlášení výsledků soutěže poskytnout, a napomoci tak šíření informací o našem projektu.

Jistě jsme dostali mnoho hlasů od věřících, ale zcela určitě jsme dostali také mnoho hlasů od nevěřících. Je dobře, že jsme udělali tuto dobrou zkušenost. Všem, kteří nám svůj hlas dali, patří velký dík, ještě větší díky pak patří

těm, kteří nám neúnavně pomáhali až do nedělního večera hlasy získat, vynesli nás na to první místo. Příští rok se k soutěži vrátíme a uděláme vše pro obhajobu prvního místa, ale pokusíme se získat větší počet hlasů. Když na to budeme předem připraveni, mělo by se nám to podařit, protože naše farnost by měla být schopna opatřit nejen mezi svými farníky větší počet hlasů.

Jakub Hradec

Občerstvení v ambitech

Společná fotka vítězů tří soutěžních kategorií pořádaných Institutem pro památky a kulturu

JAK MOHOU NAŠI FARNÍCI PROJEKTU CENTRA POMOCI

- bezhotovostním finančním darem (pro identifikované dárce vystavíme potvrzení, které si můžete uplatnit k odpočtu z daňového základu);
- pravidelným nižším obnosem, např. formou trvalého příkazu z účtu nebo pravidelné srážky z platu (i za tyto platby vystavíme potvrzení pro uplatnění odpočtu od daňového základu); vždy na účet č. 74 32 63 29 / 0800 – Česká spořitelna a.s. s uvedením variabilního symbolu 100;
- úhradou v hotovosti do pokladničky v zadní části kostela označené nápisem CENTRUM LHOTKA – při vstupu do kostela je po levé straně (za tyto anonymní dary žádné potvrzení nelze vystavit);
- úhradou v hotovosti do pokladny farnosti – nutno předat P. Kordovi nebo jím pověřené osobě, (i za tyto platby vystavíme potvrzení pro uplatnění odpočtu od daňového základu);
- doporučením firmy, společnosti nebo podnikatele, jež by mohli být ochotni nás finančně podpořit, abychom mohli uzavřít darovací smlouvu (i zde lze snížit základ daně z příjmu) – takové doporučení lze zaslat e-mailem na adresu lhotecka.farnost@seznam.cz nebo lze předat písemnou informaci do sakristie;
- modlitbou.

TITULÁRNÍ SLAVNOST A ZAHRADNÍ SLAVNOST

3. června 2018 v 10 h se ve lhoteckém kostele Panny Marie Královny míru konala mše svatá, kterou sloužil P. Petr Šleich. Po ní následovala v Církevní mateřské škole Studánka zahradní slavnost farnosti s tradiční hudební a divadelní produkcí. Přinášíme několik ilustračních fotografií.

Foto Člověk a víra, Tomáš Ježek

KDYŽ DÍTĚ NEPŘICHÁZÍ

V Salesiánském středisku v Praze Kobylisích bychom rádi vytvořili prostor pro pravidelné setkávání párů i jednotlivců toužících po dítěti, které stále nepřichází a možná ani nikdy nepřijde.

Myslím si, že tato otázka trápí v současné době stále větší počet osob, a z vlastní zkušenosti vím, že vzájemné sdílení a prožívání s podobně „postiženými“ může být velmi nápomocné v tomto nelehkém údele. V rámci těchto setkání bychom také chtěli příležitostně zvát hosty, kteří mají k tématu co říci.

První setkání se uskuteční 20. 9. v 18.30 v Salesiánském středisku v klubovně u „Hrocha“. A co bude náplní? Hlavně vzájemné sdílení! Dále pak povídání s odborníky, diskuze, hledání odpovědí na nesnadné otázky... Uvítáme jakékoliv připomínky či nápady pro další činnost.

Za celý přípravný tým

Barbora Kubisková

Možná již dlouho čekáte na své první či druhé dítě a to stále nepřichází.

Cítíte se ztraceni ve svých pocitech a nevíte jak dál. Hromadí se ve vás lítost, smutek a bolest.

Rádi byste si popovídali s někým, kdo je na tom podobně...

Srdečně zveme páry i jednotlivce na pravidelná večerní setkávání do Salesiánského střediska mládeže v Kobylisích.

A co bude náplní? Hlavně vzájemné sdílení! Dále pak povídání s odborníky, diskuze, hledání odpovědí na nesnadné otázky...

CHARITA JE V NOUZI, VOLÁ SOS

Farní charita Praha 4 – Chodov hledá zdravotní sestry. Jedna z našich sester se zranila a další se stěhuje mimo Prahu. Nutně potřebujeme zdravotní sestry, abychom byli schopni pokrýt potřeby našich klientů. Rádi přijmeme pomoc i na částečný úvazek nebo DPC a DPP. Nabízíme zajímavou práci a velmi dobrý kolektiv. Nástupní plat 28.000 Kč na plný úvazek. V případě zájmu volejte na tel: 604 993 378 nebo 272 941 972.

VÝZVA FARNÍKŮM

Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Podělte se třeba o své zkušenosti s modlitbou za adoptovanou ulici nebo instituci. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. Pokud je máte, oživte také fotografiemi z události.

(red.)

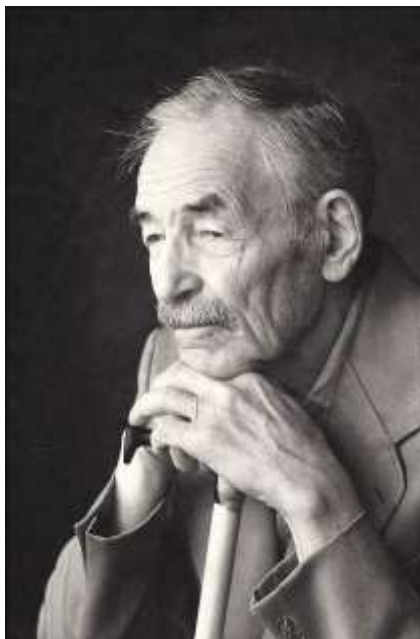
KŘEST OHNĚM

Sociální pracovník a můj zástupce ukončil k 31. 5. 2018 po sedmnácti letech pracovní poměr v naší charitě. Odstěhoval se s rodinou mimo Prahu. Sedmáct let je dlouhá doba, pan kolega byl nejen spolupracovník, ale také dobrý přítel. Moc nám chybí. Naše služby samozřejmě musí být zajištěny i nadále, proto k 1. červnu nastoupila nová sociální pracovnice. Naši sociální složku tedy od června řídí dvě mladé ženy.

Při příjmu nového klienta musí vždy nejprve proběhnout sociální šetření. Hned 1. června telefonovala do kanceláře paní Klára. Žádala nás o pomoc s péčí o otce, pana Františka. Měli jsme ho denně navštěvovat okolo oběda. Dcera si přála, abychom mu pomáhali s přípravou oběda, připomenuli polední léky, pomohli s drobným úklidem a několikrát týdně ho vykoukali. Kolegyně si dohodly termín sociálního šetření a hned v pondělí odpoledne se šly k panu Františkovi podívat, aby domluvily podrobnosti.

Dveře kolegyním otevřel příjemný, šarmantní pán. Děvčata jsou velmi pohledná. Pan František se na ně usmíval, zdvořile se s nimi seznámil a pozval je do bytu. Tam už čekala jeho dcera, která je také mile uvítala. Prvních deset minut uběhlo v klidném rozhovoru, kde si obě strany vyjasňovaly, jakou službu by klient potřeboval a co je v aktuálních silách naší sociální složky. Potom najednou, jako by v hlavě pana Františka cvakl vypínač. Výraz tváře ztvrdnul, zpřísněl, klient začal na sociální pracovnice křičet. Chtěl vědět, co v bytě dělají? Marně mu dcera zno-

vu opakovala, že obě pracovnice přišly, aby mu pomohly a usnadnily život. Napjatý rozhovor trval dalších deset minut. Potom pan František otevřel dveře a děvčata z bytu vyhodil. Ta samozřejmě rychle opustila válečnou zónu. Za dveřmi potom ještě poslouchala, co se v bytě děje. Hádky dcery s otcem se nesla chodbou, ale k násilí se ani jeden z nich neuchýlil. Dcera po chvíli vyšla s pláčem ze dveří. Cestou na metro se pracovnicím svěřila, že otec je často agresivní. Kolegyně doporučovaly léčbu na gerontopsychiatrii, to paní Klára vyděšeně zamítla. Otec by ji prý na místě zabil, kdyby se o něčem podobném zmínila. Ozve se nám, pokud by se podařilo ve spolupráci s praktickou lékařkou otcovu agresivitu zmírnit nebo kdyby si potřebovala jen popovídat.

První klient a takové dobrodružství! S napětím jsem čekala, jestli mi děvčata s hrůzou neutečou a nebudou si hledat bezpečnější zaměstnání. Zatím se ale zdá, že je terénní práce i naše vzájemná spolupráce těší.

Přeji Vám požehnané léto.

Eva Černá

Ilustrační foto z pixabay.com

PLÁNUJEME

1. 7.–31. 8. – prázdninový provoz
28. 7., 28. 8. – v 16.15 modlitby za národ v katedrále u hrobu sv. Václava
29. 7.–11. 8. – letní chaloupky starší v salesiánském středisku na Kvildě a mladší v kapucínském klášteře v Sušici
31. 8. – mší svatou v 8.30 zahájíme školní rok spolu s dětmi, rodiči a personálem CMS Studánka

9. 9. – v 10.00 mše svatá upravená pro děti s požehnáním aktovek a školních pomůcek
15. 9. – Lhotecký běh v lese u hřiště FC Tempo v odpoledních hodinách
19. 9. – první výuka náboženství
11. 11. posvícení – oslava 81 let od posvěcení našeho kostela

MODLITBA PŘED DOVOLENOU

Pane, ty ses dovedl vydat až do konce svých sil pro druhé, když byl k tomu čas, ale ty ses dovedl také zastavit a odpočívat.

Máme před sebou dovolenou.

Pomoz nám, abychom dokázali dobře využít tohoto času svého odpočinku.

Příliš jsme zvykli žít stále v hluku a mezi množstvím lidí. Dovedeme urazit stovky, tisíce kilometrů, abychom se mohli pochlubit, kde až jsme byli a co všechno jsme viděli. Rádi bychom strhli za několik dní své dovolené všechno, co jsme nestačili udělat během roku doma, na chatě. Chtěli bychom se více věnovat i svým oblíbeným „koníčkům“. Chtěli bychom toho stihnout mnoho. Pane, pomoz nám nepodlehnout tomuto pokušení!

Ať se dovedeme ztišit někde v zapadlém koutě lesa na rozkvetlé louce v podvečer na břehu rybníka na vrcholu hor v opuštěném kostelíku! Ať dovedeme být v tichu před tebou a naslouchat! Ať dokážeme využít doby své dovolené k tomu, abychom tváří v tvář tobě samému dovedli zvážít a zhodnotit uplynulý rok, svůj život, svou práci, své jednání, svůj vztah k nejbližším, svoji lásku k tobě, sílu své víry, životnost své naděje a důvěry, že ty nám ukážeš naše prázdninové cesty!

Převzato z www.pastorace.cz, kráceno

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4–Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.
Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec n. Nisou www.tiskem.cz.
Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 22. 6. 2018.
Uzávěrka příštího čísla je **5. srpna 2018**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.